

FOTO: LASSE HALVARSSON

För dem är ingen distans för lång

Kommer ni ihåg gänget som simmade från Forsbacka till Gävle? Nu har några av dem genomfört ett kraftprov till: de har bestigit Gästrik-

lands 14 högsta toppar – på en dag! De började halv fyra i går morse och slutade framåt kvällen.

SIDAN 8

Vem har sagt att man måste åka långt bort för att hitta äventyr?

– Nu när vi har bestigit Gästriklands 14 högsta toppar har vi klättrat lika högt som halva Mount Everest, meddelar Lasse Morén från Kungsbergets topp.

FOTO: LASSE HALVARISSON

Thomas Bernkert, Mats Andersson, Lasse Morén, Anders Boqvist på en av Gästriklands 14 högsta toppar. Pontus Andersson tog bilden.

Anders Boqvist och Pontus Andersson fyller på batterierna.

Även om man är på toppen så går det att klättra ännu högre.

FOTO: KLÄTTRARNA

– Till tops, bestefarl

Bland björnar och berg

Gävle Långdistans besteg 14 toppar på en dag. I Järbo väntade belöningen i form av en pizza

GÄVLE Fredrik Sträng besteg sju bergstoppar på sju månader.

Medlemmarna i Föreningen Gävle Långdistans klättrade upp på Gästriklands 14 högsta bergstoppar på en dag.

Om de sedan är berg eller kullar är en definitionsfråga.

Senast i somras gjorde sig ett gäng medellålders herrar i föreningen Gävle Långdistans kända genom att simma mellan Forsbacka och Gävle. Efter att ha genomfört bravaden började vardagsäventyrarna genast se sig om efter nya utmaningar i sin omgivning.

– Vi satt och spånade och då var det någon som kastade fram idén att vi skulle bestiga Gästriklands högsta toppar på en och samma dag, berättar Lasse Morén.

Sagt och gjort. Kartor togs

fram och alla höjder i Gästrikland som var över 300 meter ringades in. En noggrann planering med en detaljerad färdplan togs fram och klockan halv fyra i går morse bar det till slut av.

Första toppen som skulle bestigas var Rönnåsberget med sina 340 meter över havet. Klockan tjugo i sex stod de så på toppen och blickade ut över den omgivande naturen.

– Det var fantastiskt att se solen gå upp, en otrolig naturupplevelse, säger Thomas Bernkert.

Sedan följde en hel dag med bergsbestigande. Eftersom de flesta topparna varken har stigar eller markeringar som visar var den högsta punkten är belägen hade gruppen med sig en GPS.

– Utan den hade vi aldrig kunnat hitta de högsta punkterna, säger Mats Andersson.

– Den bästa utsikten var nog

på Rönnåsberget. På de flesta topparna var det bara skog runt omkring oss, säger Pontus Andersson.

Högsta toppen var det 402 meter höga berget Lustigknopp som gänget klarade av vid lunchtid.

Det mest spännande som gruppen fick uppleva var när de var på väg ner från Lännåsen där de nära nog sprang rätt in i en ung björnhanne.

– Han var ungefär 80 meter ifrån oss och gav ifrån sig ett läte som påminde om en motorsåg, berättar Thomas Bernkert.

– Då ökade vi på takten ner mot bilen, skratrar Lasse Morén.

På frågan varför de tog sig för att bestiga Gästriklands högsta toppar på en och samma dag förklarar alla i mun på varandra att det både är naturupplevelsen och chansen att få göra något annorlunda som lockar.

– Sen är det ju roligt också.

Vi är ett bra gäng och det blir mycket käbbel och skratt under en sådan här dag, säger Thomas Bernkert.

Klockan fem på eftermiddagen var 13 toppar avklarade. Endast Kungsberget återstod innan gruppen genomfört sitt rekordförsök. Vissa var mer slitna än andra innan den allra sista toppen skulle bestigas.

– Jag är tjock och i dålig kondition men det går ändå, skratrade Lasse Morén.

Innan gruppen gav sig av ställde GD frågan hur hög en topp måste vara för att få kallas berg. Enligt nätuppslagsverket Wikipedia måste en topp vara 600 meter för att få kallas för berg. Men det är något som den här gruppen inte ger mycket för.

– Alla toppar som är över 300 meter är berg i vår bok, skratrade Anders Boqvist.

Sakta men säkert förvandlades de fem karlarna till allt mindre små svarta prickar som

knogade uppför Kungsbergets sluttning. Spridda rop och skratt nådde GD:s reportageteam vars söndagskondition gjorde det att de valde att stanna kvar på marken nedanför berget.

– Rösterna du hörde var de andra som hejade på mig, men nu är vi uppe. Det känns toppen, meddelade Lasse Morén via mobiltelefon.

Efter att ha genomfört bravaden väntade en varsin pilsner som Thomas Bernkert smugglat med sig i sin ryggsäck som en överraskning till de andra deltagarna.

– Sedan blir det väl en pizza i Järbo som en andra belöning, skrattrade Anders Boqvist.

Daniel Siksjö
026-159630
daniel.siksjo@gd.se

MOT TOPPEN. Det är med rejält sega ben som Lasse Morén och Thomas Bernkert kämpar sig den sista biten uppför Kungsberget. Men nu är målet nära och väl däruppe på toppen väntar en hän-

Toppenkillarna

Gävle långdistansklubb besteg ett halvt Mount Everest på en dag

GÄVLE
Gästriklands 14 högsta toppar på mindre än 14 timmar. Det avverkade fem entusiastiska äventyrare från Gävle långdistansklubb i går.

– Räkner man ihop alla topparnas höjd motsvarar det ett halvt Mount Everest, konstaterar Anders Boqvist nöjt.

Gävle långdistansklubb består av ett gäng kompisar som fått smak för lite udda utmaningar. I somras simmade de från Forsbacka till Gävle och i går

besteg de Gästriklands 14 högsta toppar. Samtliga berg som är minst 300 meter över havet. Den högsta är 402 meter höga Lustigknopp som ligger mitt på gränsen mellan Gästrikland, Dalarna och Hälsingland.

– Vi tyckte att det var en rolig grej. Att göra något som ingen annan gjort förut, förklarar Lasse Morén.

Tidig start

För att hinna med alla 14 berg blev det väckning mitt i natten och tidig avfärd från Gävle. Ut-

rustade med GPS och en diger packe kartor och flygfotografier från Lantmäteriverket gav sig gruppen iväg.

Och redan 05.38 på morgonen hade man nått dagens första topp, Rönnsberget mellan Åmot och Lingbo.

– Det första berget var det bästa. Utsikten och att se solen som gick upp. Det var härligt, säger Pontus Andersson.

En annan av dagens stora höjdpunkter var mötet med en björn. På väg ned för det fjärde berget – Lilla Lännsåsen – mötte

det en ung björnhanne som tydligt markerade att han tyckte att de fem människorna kommit för nära.

– Han lät som en motorsåg, säger Pontus Andersson.

– Ja, det var otroligt häftigt, konstaterar Thomas Bernkert.

Värsta berget

Men björnar och soluppgångar i alla åra. Det Lasse Morén rankar allra högst var när gruppen vid 18-tiden i går kväll till slut nådde den 14:e och sista toppen – Kungsberget. Vid det

laget var benen rejält sega och huvudena trötta.

– Det var det lägsta berget räknat till höjdmeter över havet, men det var fruktansvärt tufft. Det var tur att mina kamrater bejade på och stöttade annars vet jag inte om jag hade klarat av det.

Att han tog sig upp för alla toppar ser han som ett av sitt livs största bedrifter.

– Jag är tjock och jag har dålig kondis – men jag klarade det! Och nu planerar gången nya äventyr i Gästrikland. Vad det